

2015
ROK POWOŁAŃ DO SZPITALNICTWA

“PRZYŁĄCZ SIĘ
DO
SZPITALNICTWA”

Modlitwa na
Marzec 2015

1.- Wprowadzenie

Miłość do Boga wyraża się w miłości do bliźniego. Życie konsekrowane w szpitalnictwie wymaga przeżywania miłości do Boga w osobach chorych i potrzebujących.

Nasze Konstytucje stwierdzają, że jesteśmy konsekrowani na mocy daru Ducha Świętego, który czyni nas w sposób szczególny uczestnikami miłosiernej miłości Ojca i uzdalnia do pełnienia naszej misji wśród ubogich i chorych, a szczególnie wobec najsłabszych, którym staramy się nieść pomoc na wzór Chrystusa. (Konst. 2b)

Konsekracja pozwala nam uczestniczyć w dziedzictwie Królestwa oraz w bogactwie darów i łask Ojca, pod warunkiem, że przyjęliśmy nasze zaangażowanie z ewangeliczną postawą miłości, która objawia się w pokornej, cierpliwej i odpowiedzialnej posłudze, pełnej szacunku i wierności dla osoby ludzkiej, posłudze pełnej zrozumienia, życzliwości i wyrzeczenia. (Konst. 3b)

Powinniśmy odnajdować Jezusa w obliczach najsłabszych członków społeczeństwa, osób wykluczonych, odrzuconych, tych, którym odmawia się godności i prawa do życia, cierpiących z powodu niesprawiedliwości z którą stykamy się każdego dnia w tym świecie pełnym przemocy, nierówności i obojętności.

2.- Pieśń

3.- Psalm: 62, 2-9

**Boże, Ty jesteś moim Bogiem, Ciebie szukam;
Ciebie pragnie moja dusza,
za Tobą tęskni moje ciało,
jak ziemia zeschła, spragniona, bez wody.**

W świątyni tak się wpatruję w Ciebie,
bym ujrział Twoją potęgę i chwałę.
Skoro łaska Twoja lepsza jest od życia,
moje wargi będą Cię sławić.

**Błogosławię Cię w moim życiu:
wzniosę ręce w imię Twoje.**

**Dusza moja się syci niby sadłem i tłustością,
radosnymi okrzykami warg moje usta Cię
chwałą,
gdy wspominam Cię na moim postaniu
i myślę o Tobie podczas moich czuwań.**

Bo stałeś się dla mnie pomocą
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:
do Ciebie Ignie moja dusza,
prawica Twoja mnie wspiera.

4.- Lectura biblica:

Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych [ludzi] od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów.

Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: "Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata!

Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie". Wówczas zapytają sprawiedliwi: "Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić?

Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? Lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?" A Król im odpowie: "Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili".

MATEUSZA 25, 31-40

5.- Refleksja:

Bóg Ojciec dał nam Jezusa, który stał się człowiekiem i dzielił z ludźmi radości, nadzieje i pragnienia. Wskazał drogę jak odnaleźć szczęście i radości w objęciach Stwórcy.

W przypowieści o sądzie ostatecznym Jezus wskazuje, co musimy robić, żeby móc wejść do Królestwa, które zapowiada. Można je osiągnąć, oddając się na służbę głodnym, spragnionym, przybyszom, nagim, chorym, więźniom. Jak widać, głównymi bohaterami są ci najmniejsi, cierpiący, wykluczeni i zmarginalizowani. Jezus daje nam nowe przykazanie – przykazanie miłości Boga i człowieka.

Na sądzie ostatecznym Syn Człowieczy powołuje ludzi ze wszystkich narodów świata i nie myli się oddzielając jednych od drugich, dobrych od złych. Nie osądza tylko oddziela, a kryterium podziału jest wypełnianie uczynków miłosierdzia. Każdy z nas więc musi zwracać szczególną uwagę na to, w jaki sposób kieruje swoją relacją z najsłabszymi i wykluczonymi, ponieważ po niej poznajemy, jaki jest nasz stosunek do Boga.

W przypowieści zwracając się do tych, którzy są po prawicy, Jezus mówi „błogosławieni Ojca mego”, czyli używa tych samych słów, kiedy Bóg błogosławił Abrahamowi i jego potomstwu (Rdz 12,3). Błogosławieni są zaproszeni do wzięcia w posiadanie Królestwa przygotowanego dla nich od założenia świata, gdyż przyjęli Sędziego, czyli Jezusa, kiedy był głodny, spragniony, nagi, chory, przybyszem i więźniem w każdym z najmniejszych braci.

Benedykt XVI, mówi że:

Z Eucharystii, rodzi się nowe i silne poczucie odpowiedzialności na wszystkich poziomach życia wspólnotowego, rodzi się zatem pozytywny rozwój społeczny, którego centrum jest osoba, zwłaszcza uboga, chora czy znajdująca się w trudnej sytuacji. Karmienie się Chrystusem prowadzi do tego, by los braci nie był nam obcy bądź obojętny, lecz byśmy przyswajali sobie tę samą logikę miłości i daru, która doprowadziła do złożenia ofiary na krzyżu; ten, kto potrafi uklęknąć przed Eucharystią, kto przyjmuje Ciało Pańskie, nie może nie zwracać uwagi w codziennym życiu na sytuacje niegodne człowieka i sam potrafi pochylić się nad potrzebującym, łamać chleb z głodnym, podzielić się wodą ze spragnionym, przyodziać nagiego, odwiedzić chorego i więźnia (por. Mt 25, 34-36). W każdej osobie potrafi zobaczyć samego Pana, który bez wahania oddał siebie za nas i za nasze zbawienie. Duchowość eucharystyczna jest zatem prawdziwym antidotum na indywidualizm i egoizm, które często cechują życie codzienne, prowadzi do odkrycia bezinteresowności, zasadniczej wartości więzi międzyludzkich, począwszy od rodziny, i do poświęcania szczególnej uwagi rodzinom rozbitym.

Dlatego Chrystus przypomina nam, jakie jest najważniejsze przesłanie jego Dobrej Nowiny, jest nią miłosierna miłość rozumiana nie jako idea czy filantropia, ale jako okazywanie prawdziwej miłości do Boga, który żyje w moim bliźnim. Zresztą On sam ujmuje to jasno - „mnieście uczynili” i podaje konkretne przykłady. Miłość okazywana bliźnim jest odbiciem miłości do Boga, dlatego jeśli kochamy Boga, nie możemy przestać kochać bliźnich.

6.- Modlitwa wiernych

1. Boże, Ojcie nasz, w roku poświęconym powołaniom pokładamy w Tobie naszą ufność i składamy w Twoje dobre ręce nasze trudy, pragnienia i nadzieje.
2. Niech miłość, którą rozlałeś w naszych sercach, sprawia, że staniemy się szlachetniejsi, gościnniejsi, bardziej miłosierni oraz wrażliwsi na cierpienia naszych braci i siostr.
3. Odnów w nas wezwanie do naśladowania Jezusa, Twojego Syna. Spraw, abyśmy zrozumieli, że warto oddać życie dla Ewangelii, na służbę i miłość dla naszych braci, ubogich i chorych.
4. Przyjmij, Panie, nasze uwielbienie i modlitwę, aby młodzi, pociągnięci przykładem Maryi Matki Szpitalnictwa, odpowiedzieli „tak” na wezwanie i z radością przyłączyli się do misji, do jakiej powołałeś naszą Rodzinę Szpitalną.
5. Obdarz nas wielkodusznością i gotowością do poświęcenia. Spraw, żebyśmy tak jak św. Jan Boży, nieśli życie, zdrowie i nadzieję wszystkim osobom, które spotykamy na drodze naszego życia.

7.- Ojcie nasz.

8.- Modlitwa

MODLITWA O POWOŁANIA W JĘZYKU WŁOSKIM

Boże, Ojczy nasz,
w tym roku poświęconym powołaniom do szpitalnictwa,
pokładamy w Tobie naszą ufność,
i powierzamy w Twoje ręce pełne dobroci,
nasze problemy, radości i nadzieje.

Miłość, jaką wlałeś w nasze serca,
niech napełni nas szpitalnictwem,
abyśmy byli otwarci i miłosierni
oraz wrażliwi na cierpienia naszych bliźnich.

Odnów w nas Twoje wezwanie do naśladowania Jezusa, Twojego
Syna
i spraw abyśmy zrozumieli jak ważne jest
ofiarowanie własnego życia dla Ewangelii,
posługując naszym ubogim, chorym i potrzebującym braciom i
siostrom.

Panie, przyjmij nasze uwielbienie i naszą modlitwę,
aby młodzi ludzie, naśladowując przykład Maryi, Matki Szpitalnictwa,
nie wahali się powiedzieć TAK
i przyłączyli się z radością do naszej Rodziny Szpitalnej,
aby realizować misję, do której ich powołałeś.

Pozwól odpowiedzieć nam na Twoje wezwanie,
z hojnością i otwarciem.
Spraw, abyśmy tak jak Św. Jan Boży,
stali się posłańcami życia, zdrowia i nadziei dla wszystkich tych,
których spotykamy na naszej drodze.

Amen.